

ಸಂಪ್ರಮಾ-ಟಿಡಾಟ-ಹಾರಾಟಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಹೇಳಿರೆದು. ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಸ್ವಭೂತೋಂಡಿದ್ದ ಆತನ ಉಲ್ಲಾಸ, ಟಿಡಾಟ, ಕೇಕೆ ನಗವೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಆರಂಭಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನ ತಾಯಿ ಕುಮುದಳು ತೀರಾ ಸಂತೋಷಿತಾಗಿದ್ದಾಳೆ.

ಇವತ್ತು ಬೇಕಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡುವ ವೇಗೆಗೆ, ಅಪ್ಪನ ಮೇಟಾರು ಬೈಕು ಅಂಗಳದಿಂದ ಕಡಲುವರೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಹೊದ್ದು ಮಲಿಗೆಹೊಂಡಿದ್ದ ಕೌಶಿಕ, ಅಪ್ಪನ ಬೈಕೆನ ಸದ್ಯ ಕೀವಿ ತಮಟೆಯಿಂದ ದೂರವಾದೊಡನೆ, ಮಲಿಗ್ಗೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿದೆ ದಿದಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಕೂತು— ಅಡಗೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗಿಸಕಾಯಿ ತುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ, ಅಮೃನ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಜೋತು ಬಿದ್ದು ಕೇಳಿದ್ದಃ “ಅಮೃನಂಗೆ ರಚಾ ಬರಲ್ಲಮಾ.. ನಾವು ಕಾಡುಗಮಿಯ ಅಜ್ಞನ ಉರಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಯಾವಾಗಮ್ಯ? ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೂ ನನಗೆ ಹೋಂವ್‌ಕೌ ಇದರುತ್ತ ಅಪ್ಪ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನಿಂಗೆ ಹೇಳ್ಣಿದ್ದಲ್ಲ?..”

ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಕುಮುದಳು ಮನಸ್ಸು ಮುದುಡಿಸಿಕೊಂಡಳಳುದೆ ಆಕೆ ಒಂಧರಾ ಅಷ್ಟರಿ ಹಾಗೂ ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಳು. ಮಗು ಮಲಿಗದೆ ಅಯಾ... ರಾತ್ರಿ ಹೀಗೆ ತಾವಿಬ್ಬಿರು ಏನೇನು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರೂ ಇದೇ ಕರೆಯಲ್ಲೇ!? ಮಗು ನಿನ್ನ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿರುವರೆ ಕಣ್ಣಿಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯಲ್ಲ — ಎನ್ನುವುದೇ ಆಕೆಯ ಅಷ್ಟರಿ ಮತ್ತು ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆದರೆ ಇದಿಗೆ ಮಗನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಮುದುಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಆಕೆ ಹನಿಗಳ್ಳಾಗಿದ್ದಳು. ಗಂಡನ ನಿನ್ನೆಯ ಮಾತನ್ನು ಆಕೆ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು :

ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟಿ ಗಂಟೆ ಕಳೆದಿರಬೇಕು. ಬಳಿಲೀ ಬೆಂಡಾಗಿ ಅಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದವನೆ ಕೌಶಿಕನ ಅಪ್ಪ ಅಕ್ಕು ಯಕ್ಕುಮಾರ, ಮಗನಾಗಲೇ ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು, ಸಿದ್ದಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಅಂದಿದ್ದಃ “ಏನೇ ಇವನು... ಪರಿಕ್ಕೆ ಮುಗಿತು ಅಂತ ಇಷ್ಟು ಬೇಗೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ!?” ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಬಿಂಬಿಸಿ ಸಿಲಬಸ್ ಇರುವ ‘ನ್ನು ಜನರೇವನ್ ಸ್ಕೂಲ್’ನಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಅಡಿಷನ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಇದೆ. ಯಾರ್ಥಾದೋ ಕ್ಯುಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಒಂದು ಕೀಟು ಮಾತಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವನು ರಿಟನ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಪಾಸಾದ್ದೆ ಮಾತ್ರ ಇವುಗೆ ಸೀಟೆಂಬೆ. ಹೋಗ್ಗಿ ಅತನ್ನಿಗೆ... ಇಂವ ಒಮ್ಮೆ ಟೆಸ್ಟ್ ಪಾಸಾದ್ದೆ ಸಾಕು: ಸ್ಟೇಟ್ ಒಂದು ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣದಿಂದಲೇ, ದೊನೇವನ್ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಬಿಂಬಿಸಿ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲೇ ಓದಿಸೋದು ಇವನನ್ನು...”

ಗಂಡನ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ, ಕುಮುದಳು ಎದೆಯೋದೆದಂತಾಗಿತ್ತು. ಭಯನೋ... ಬೇಸರಿಕೆನೋ ಏನೋ ಒಂದು ಭಾವ ಆಕೆಯ ಎದೆಯೋಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದಂತಾಗಿ ಆಕೆ ತಟ್ಟನೆ ಅಂದಿರ್ದಳು : “ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ದೆ... ಅವನ ಪರಿಕ್ಕೆ ಮುಗಿದಿದ್ದು, ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಆ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒತ್ತುಡ ಹಾಕುದು... ಹೇಳಿ... ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಆ ಮಗು... ‘ತ್ರೀ ಪೂರ್ಣೋ ಧೂರ್ ಸ್ನೋ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಮಲಗ್ರದೆ.”

“ನೋಡು... ನೋಡು... ನೋಡು... ಎಷ್ಟು ಬಾರಿಸಿದರೂ, ಇಂವ ರಿಪೇರಿ ಅಗ್ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ?! ಮೂರು ನಾಕ್ಕಿ ಹೆಚ್ಚೆರು ಹೇಳ್ಣಿಕ್ಕೆ ಏನೇ ದಾಡಿ ಇಂವನಿಗೆ... ಇಂವ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲು ‘ಸ್ನೋ’ ಎಂತನೇ ತಪ್ಪ ಹೇಳ್ಣಿದ್ದಾನಂದ್ರೆ ನಿಂಗೆನಿಸುತ್ತೇ... ಹೇಳಿ! ? ಇಂವ ನಾಳೆ ಹೀಗೆನೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ... ಆ ಹೊಸ ಬಿಂಬಿಸಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವಿಗೆ ಸೀಟು ಸೀಗುವುದು... ಹೌದಾ?”

“ಅಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ದೆ... ಆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ ಇವನು ಯಾಕೆ ಕಲಿಬೇಕು? ಈಗಿನ ಈ ಶಾಲೆಯಲ್ಲೇ